

Jeg vil i senere korte bemærkninger vende tilbage til de to øvrige partiers ordførere.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er klart, at vi er uenige om stramningerne.

Forklar mig så, hvorfor man har betalt Venstre og De Konservative 700 mio. til militæret, og hvorfor man har betalt trekvart milliard i lempelse af arveafgiften til dem, der er rigest her i samfundet, for at få en stramning igennem på dagpengeområdet, som man åbenbart ønsker, men som de ville have givet gratis og med glæde? Det forstår jeg ikke en brik af.

Hvis det er det, der er begrundelsen for at lave forlig: at man vil have en stramning – guderne må vide, hvorfor man vil have den – kunne man selvfølgelig bare have stemt den igennem uden at give de andre ting.

Vi må derfor betragte det som ren socialdemokratisk politik at give til de rige via arveafgiften og at give til militæret og i det hele taget alle de andre ting, der foreligger, og som bl.a. hr. Villy Søvndal og hr. Aage Frandsen før var oppe at tale om.

Og så var der det med, at vi vil ikke være med, at man kan ikke arbejde sammen med os på venstrefløj, at vi er ikke noget alternativ. Vi hører vel også snart det, som vi plejer at høre: at vælgerne bare kan stemme anderledes.

Jeg synes, man skulle lære af den debat, vi lige har været igennem. Og jeg vil sådan set appellere til Socialdemokratiet om, at man prøver at eftertænke, at når man tager en debat, hvor man går i åben konfrontation med det yderste højre i denne folketingsaal, får man markeret forskellene i dansk politik. Det samme gælder, når vi taler om miljøpolitik: så får vi den samme skillelinje ned gennem folketings salen. Man kommer jo meget stærkere ud igen af sådan en debat, fordi man står meget stærkere på sine egne, socialdemokratiske holdninger og taler meget stærkere til sit eget bagland og taler meget stærkere ud til befolkningen, når man kører frem på den måde.

Det kunne man også gøre her, i stedet for at det hele bliver mudret til, så ingen kan forstå, hvad der foregår, og ingen kan se forskel på højre og venstre.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

I den folketingsvalgkamp, vi var igennem i september, hørte vi jo tit fra borgerlig side, at de ar-

bejdsløse nok ikke stod reelt til rådighed for arbejdsmarkedet, og at der nok var utrolig mange steder, hvor man ikke kunne få den arbejdskraft, man ville have, selv om der var 300.000 arbejdsløse.

Så var det jo godt, at Arbejdsministeriet gav sig til at undersøge det og bagefter kom med en rapport, der viste, at det kunne finde fire eksempler på, at der var problemer – hvoraf to ikke engang var reelle.

Og efter sådan en rapport, hvori man altså kan se, at det er pjat, at det er noget, de borgerlige bare finder på, at der ikke er noget hold i det, at de arbejdsløse faktisk er til rådighed og faktisk er interesserede i at søge arbejde, så går man alligevel ind her på Christiansborg og laver et forlig, hvor man strammer rådighedsreglerne, sådan at flere mennesker ryger ud af dagpenge-systemet!

Det er jo det, det handler om! Det er ikke bare noget med, at der er nogle regler, og at de selvfølgelig skal gælde, og at det må enhver da kunne se, osv. Næ, det drejer sig om, at vi ved afstemningerne i går om ændringsforslagene til finansloven kunne se, at man regnede med at spare et par hundrede millioner kroner på at stramme reglerne vedrørende rådighed. Sådan er det!

Der er altså flere arbejdsløse, der skal kastes ud af dagpengesystemet og miste deres dagpenget. Det er det, vi kalder at jagte de arbejdsløse i stedet for at fjerne arbejdsløsheden.

Jeg synes også, det er fuldstændig uforståeligt, når fru Pia Gjellerup taler om, at nu må vi sørge for, at opsvinget ikke løber løbsk, og siger, at det er begrundelsen for alt det her.

Det er altså ikke til at forstå, at det er bistandsklienterne, der har været ved at løbe løbsk, og at det er dem, man nu skal bremse ved at skære ned på bistandshjælpen, samtidig med at man giver trekvart milliard i lempelser af arve- og gaveafgiften.

Det er altså ikke til at forstå, at det hjælper nogen som helst steder samfundsøkonomisk. Der gives ikke samfundsøkonomiske forklaringer på det her. Der gives kun nogle politiske forklaringer om, at denne regering af grunde, som jeg simpelt hen ikke forstår, har valgt at lave et sort politisk forlig om denne sag sammen med De Konservative og Venstre. Det synes jeg er skammeligt, og jeg synes, at Specialarbejderforbundet har karakteriseret forliget fuldstændig rigtigt, når det på forsiden af Fagbladet kalder det et sort forlig.